

prima instanță: M. Moraru

dosarul nr. 2ri-19/16

DECIZIE

13 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ilnstal” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „We Trade” cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, prin care a fost repus în termen de prescripție extinctivă cererea de poprire înființată de administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „Ilnstal” (în proces de insolvență) față de Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”, a fost validată poprirea înființată de administratorul insolvenței Societatea cu Răspundere Limitată „Ilnstal” (în proces de insolvență) față de terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”, a fost încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Ilnstal” (în proces de insolvență) suma de 1183488, 22 lei cu titlu de datorie, 884033, 29 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 25000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile juridice, în total suma de 2092521, 51 lei

constată:

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011 a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul CȘP „Protecția Plantelor” și a fost intentat procesul de insolvență față de debitorul SRL „Ilnstal”.

La 31 iulie 2013, SRL „Ilnstal” a depus în Judecătoria Centru mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „We Trade” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 1183488,22 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 480107,12 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. IL-WT-01/AB din 29 octombrie 2010 SRL „Ilnstal”, având calitatea de vânzător a livrat către SRL „We Trade”, în calitate de cumpărător, prin factura fiscală seria LK nr. 0374802 din 29 octombrie 2010 și factura fiscală seria LK nr. 0374803 din 16 noiembrie 2010, produse chimice destinate pentru agricultură în sumă totală de 1496844,86 lei, termenul de achitare a mărfii expirând la 20 noiembrie 2010.

Menționează că la 28 iunie 2013, a expediat în adresa SRL „We Trade” o pretenție prin care a solicitat achitarea datoriei în mărime de 1183488,22 lei în termen de 7 zile, iar la 09 iulie 2013, a primit scrisoarea expediată de SRL „We Trade”, prin care acesta nu a recunoscut datoria, deoarece la 28 decembrie 2011 a fost semnat contractul de preluare a datoriei nr. I/W/P, prin care SRL „Promagroproduct” a preluat datoria.

Consideră că contractul nr. I/W/P din 28 decembrie 2011, nu se află la evidența SRL „Ilnstal”, acesta neavând nicio valoare juridică.

Solicită încasarea din contul SRL „We Trade” a datoriei în mărime de 1183488,22 lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 480107,12 lei, iar în total suma 1663595,34 lei.

La 16 octombrie 2014, administratorul procesului de insolvență a SRL „Ilnstal” – Dionisie Palade, a depus cerere cu privire la validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit SRL „We Trade” a sumei de 1872635,88 lei.

În motivarea cererii a invocat că în urma studierii actelor contabile ale SRL „Ilnstal”, a constatat că între SRL „Ilnstal” și SRL „We Trade” la 29 octombrie 2010 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. IL-WT-01/AB a produselor chimice.

Indică că la 08 octombrie 2010, SRL „We Trade” a restituit o parte din datoria acumulată față de SRL „Ilnstal” în mărime de 313356,64 lei și la moment, are o datorie restantă în sumă de 1183488,22 lei, a cărei termen de scadență a expirat la 20 noiembrie 2010.

Menționează că pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare SRL „We Trade”, urmează să achite în contul SRL „Ilnstal” o dobândă de întârziere în mărime de 664147,66 lei.

Relatează că în temeiul art. 126 din Legea insolvenței, la 29 septembrie 2014, SRL „Ilnstal” a expediat somație în adresa SRL „We Trade”, prin care a comunicat că SRL „We Trade” devine terț poprit, dispunând interdicție terțului poprit de a plăti fără acordul său a sumelor de bani în mărime de 1847635,88 lei, declarându-le indisponibilizate și a solicitat în termen de 5 zile de la comunicarea popririi achitarea datoriei pe conturile de acumulare a administratorului.

Solicită admiterea cererii, validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit SRL „We Trade” a sumei de 1872635,88 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2014 pricina la cererea SRL „Ilnstal” cu privire la validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit SRL „We Trade” a sumei poprite a fost transmisă spre rejudecare în fond la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015, pricina parvenită de la Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost conexată cu pricina aflată pe rolul instanței de insolabilitate cu privire la validarea popririi.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 iulie 2015 a fost respins recursul declarat de SRL „We Trade”, fiind menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015.

La 08 septembrie 2015, reprezentantul SRL „Iinstal” (în proces de insolabilitate), avocatul Vasile Leu a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului acțiunii, solicitând încasarea din contul terțului poprit SRL „We Trade” a datoriei în sumă de 1183488, 22 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 884033, 29 lei și a serviciilor juridice în mărime de 25000 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015 a fost repus în termen de prescripție extinctivă cererea de poprire înființată de administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „Iinstal” (în proces de insolabilitate) față de Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”, a fost validată poprirea înființată de administratorul insolabilității Societatea cu Răspundere Limitată „Iinstal” (în proces de insolabilitate) față de terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”, a fost încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Iinstal” (în proces de insolabilitate) suma de 1183488, 22 lei cu titlu de datorie, 884033, 29 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 25000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile juridice, în total suma de 2092521, 51 lei

La 26 noiembrie 2015, reprezentantul SRL „We Trade”, avocatul Andrei Mandraburcă a depus recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii de validare a popririi și desființarea popririi înființate la cererea de validare a popririi depuse de SRL „Iinstal” ca fiind depusă tardiv.

La 27 noiembrie 2015, administratorul SRL „We Trade”, Iurie Vasilache a depus recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii de validare a popririi, desființarea popririi, casarea încheierii de conexare a pricinilor, anularea măsurilor de asigurare și transmiterea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată a SRL „Iinstal” împotriva SRL „We Trade” după competență la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Ulterior, la 18 decembrie 2015, reprezentantul SRL „We Trade”, avocatul Iurie Vasilache a depus recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii de validare a popririi, desființarea popririi, casarea încheierii de conexare a pricinilor, anularea măsurilor de asigurare și transmiterea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată a SRL „Iinstal” împotriva SRL „We Trade” după competență la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că administratorul insolabilității nu a contestat contractul de preluare a datoriei nr. I/W/P din 28 decembrie 2011, deși acest contract i-a fost prezentat prin scrisoarea nr. 103 din 04 iulie 2013, recepționată de către ultimul la 08 iulie 2013.

Relatează că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2013 au fost ridicate drepturile de administrare a debitorului insolubil.

Susține că încălcarea de către debitorul insolubil a interdicțiilor impuse prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, nu poate fi opozabilă societăților comerciale SRL „We Trade” și a SRL „Promagroproduct”, chiar și în condițiile publicării hotărârii date în Monitorul Oficial.

Consideră că nu există niciun temei de a declara nul contractul de preluare a datoriei nr. I/W/P din 28 decembrie 2011.

Mai menționează că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, instanța de judecată doar invocă nulitatea absolută a contractului menționat, nu și declară nulitatea absolută a acestuia.

Indică că cererea de validare a popririi a fost depusă de administratorul procesului de insolabilitate la 16 octombrie 2014, iar termenul de scadență a obligației conform contractului, era stabilit până la data de 20 noiembrie 2010. În această ordine de idei, consideră că cererea de validare a popririi este depusă tardiv, după expirarea termenului de prescripție extinctivă.

Relatează că cererea de validare a popririi, cât și cererea de majorare a pretențiilor nu conținea cerința de repunere în termen a cererii.

Susține că hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, este emisă cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională, or, în condițiile în care există un drept litigios, o pretinsă creanță a SRL „Ilnstal” față de SRL „We Trade” a cărui existență constituie obiectul unei acțiuni civile examinate de instanța de drept comun, aceasta nu poate fi calificată ca un bun ce face parte din masa debitoare, în calitate de bun dobândit sau recuperat pe parcursul procesului.

Mai relatează că la data examinării recursului declarat împotriva încheierii de strămutare emisă de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecătorul Maria Moraru, în același timp, examinează și dosarul de insolabilitate SRL „Ilnstal”.

Susține că prin decizia Curții de Apel Chișinău, judecătorul Maria Moraru făcând parte din completul ce examinează cererea de recurs, a constatat că recursul declarat este neîntemeiat, iar obiectul litigiului examinat de Judecătoria Centru, mun. Chișinău face parte din masa debitoare și urma să fie examinat de instanța de insolabilitate, adică tot de judecătorul Maria Moraru.

Consideră că judecătorul Maria Moraru și-a adjudecat cauza civilă, în condițiile în care în cadrul procesului de insolabilitate era înregistrată o cerere de validare a popririi din 16 octombrie 2014 ce avea ca obiect o datorie ce rezultă din același izvor de apariție a obligației și se întemeiază pe aceleași circumstanțe.

Indică că conexarea acestor două pricini nu putea fi realizată datorită faptului că poprirea este o acțiune specifică – instituție nouă a legislației din domeniul insolabilității, care îmbină elementele acțiunii oblice prevăzute de Codul civil, precum și elemente a instituției urmăririi silite a bunurilor debitorului aflate la terțe persoane în cadrul executării silite reglementate de Codul de executare a RM, fiind, totodată, o procedură necontencioasă.

Aduce la cunoștință că dat fiind faptul emiterii încheierii de conexare a cauzelor, în privința bunurilor ÎCS „We Trade” SRL sunt în vigoare două încheieri de aplicare a măsurilor de asigurare, și anume încheierea Judecătoriei Centru,

mun. Chișinău din 08 august 2013 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2014.

În acest sens a depus o cerere de anulare a măsurilor de asigurare, or, acestea depășeau, în mod cumulativ, cu mult valoarea datoriei pretinse de SRL „Ilnstal”, însă cererea dată a fost respinsă printr-o încheiere protocolară.

Mai relatează că la 20 noiembrie 2015, în cadrul procesului de insolabilitate SRL „Ilnstal”, creditorul SRL „Agrika” a înaintat o cerere de recuzare a judecătorului Maria Moraru, ședința de judecată întru examinarea cererii de recuzare a fost fixată pentru data de 24 noiembrie 2015, însă la 23 noiembrie 2015, judecătorul Maria Moraru a solicitat dosarul din cancelarie și a examinat cauza.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2016, a fost ridicat de la examinare în ordine de recurs pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Ilnstal” împotriva SRL „We Trade” cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei și a dobânzii de neîntârziere și a fost remis la Curtea de Apel Chișinău pentru emiterea unei decizii suplimentare.

Prin hotărârea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2016 a fost completat dispozitivul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015 cu abzațul „Se declară nul de drept contractul nr. I/W/P din 28 decembrie 2011 de preluare a datoriilor încheiat între SRL „Ilnstal”, SRL „We Trade” și SRL „Promagropduct”.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 noiembrie 2015, ulterior la 27 noiembrie 2015 și respectiv la 18 decembrie 2015 a depus cerere de recurs motivat, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, Curtea de Apel Chișinău, stabilind cadrul legal aplicabil în speță, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei cererii cu privire la validarea popririi, admitând cererea și încasând de la SRL „We Trade” în folosul SRL „Ilnstal” datoria în mărime de 1183488, 22 lei, 884033, 29 lei, dobânda de întârziere și 25000 lei cheltuieli pentru servicii juridice, în total suma de 2092521, 51 lei.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 2 al Legii insolabilității, potrivit cărora poprirea, constituie procedura prin care

administratorul insolvenței/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Totodată, instanța relevă la caz și dispozițiile art. 126 alin. (1) și (11) al Legii insolvenței, care indică că sunt supuse urmăririi silită prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadență, cât și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-și efectele numai la data când sumele devin scadente.

Astfel, din conținutul normelor enunțate este de înțeles că sunt supuse urmăririi silită prin poprire mijloacele bănești care sunt datorate debitorului în temeiul unor raporturi juridice existente. Totodată, Legea insolvenței obligă debitorul, care înaintează cerere de validare a popririi, de a face dovada existenței creanței pe care o are împotriva terțului poprit.

Raportând prevederile legale sus citate la circumstanțele pricinii, instanța de recurs reține că instanța de insolvență corect a stabilit că SRL „We Trade” nu și-a îndeplinit obligațiunile ce i-au revenit pentru efectuarea popririi.

Or, în cadrul examinării pricinii a fost stabilit incontestabil că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. IL-WT-01/AB din 29 octombrie 2010, SRL „Ilnstal” având calitatea de vânzător a livrat către SRL „We Trade”, în calitate de cumpărător, prin factura fiscală seria LK nr. 0374802 din 29 octombrie 2010 și factura fiscală seria LK nr. 0374803 din 16 noiembrie 2010, produse chimice destinate pentru agricultură în sumă totală de 1 496 844, 86 lei, termenul de achitare a mărfii expirând la 20 noiembrie 2010, însă SRL „We Trade” nu și-a onorat integral obligațiile pecuniare față de SRL „Ilnstal”, acumulând o datorie în sumă de 1 183 488, 22 lei.

Potrivit art. 66 alin. (1) lit. 1) din Legea insolvenței, una din atribuțiile principale a administratorului și lichidatorului este colectarea datoriilor față de debitor și recuperarea silită a bunurilor debitorului aflate în posesiunea unor terți.

Având în susținere prevederile legale menționate, pentru a nu prejudicia interesele creditorilor și a acumula bunurile debitorului, care constituie masa debitoare, administratorul insolvenței SRL „Ilnstal” a înaintat SRL „We Trade” o somație la 30 septembrie 2014 cu privire la înființarea popririi, prin care a

solicitat în termen de 3 zile de la comunicare, achitarea datoriei și dobânzii de întârziere, la care însă SRL „We Trade” nu a reacționat.

Ca urmare, la 16 octombrie 2014, administratorul insolvenței SRL „Ilnstal” a depus la Curtea de Apel Chișinău sesizarea cu privire la validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit SRL „We Trade” suma de 1872635,88 lei (f. d. 3 – 5, vol. III).

Instanța de recurs apreciază critic argumentul recurentului SRL „We Trade” precum că prima instanță a ignorat norma materială aplicabilă la examinarea chestiunii privind repunerea în termen a cererii de validare a popririi, dat fiind faptul că cererea de validare a popririi a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă, prevăzut de art. 267 Cod civil.

Or, materialele pricinii denotă cu certitudine că SRL „Ilnstal” s-a adresat inițial, la 31 iulie 2013 în Judecătoria Centru, mun. Chișinău cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „We Trade” cu privire la încasarea datoriei, ulterior pricina dată, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2015, fiind conexată într-un singur dosar cu pricina de validare a popririi (f. d. 4 – 7, vol. I; 50 – 51, vol. III).

Aici este de menționat și faptul că sesizarea cu privire la validare a popririi a fost depusă în instanța de insolvență de administratorul insolvenței SRL „Ilnstal” în termen de o lună de la data la care terțul poprit a fost înștiințat despre înființarea popririi, prin urmare cu respectarea dispozițiilor art. 126 alin. (9) din Legea insolvenței, care prevede că dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

Și invocarea recurentului precum că instanța de insolvență eronat a declarat nul de drept contractul nr. I/W/P din 28 decembrie 2011 de preluare a datoriilor încheiat între SRL „Ilnstal”, SRL „We Trade” și SRL „Promagroproduct”, instanța de recurs îl apreciază critic, or, contractul dat a fost încheiat contrar prevederilor Legii insolvenței, fără participarea și acordul administratorului de insolvență.

Asta deoarece, odată cu intentarea procesului de insolvență față de SRL „Ilnstal” prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 februarie 2011, instanța de insolvență în dispozitivul hotărârii a indicat că în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SRL „Ilnstal” ce constituiau masa debitoare, toate deciziile privind gestionarea patrimoniului debitorului să fie luate de debitor *doar cu acordul prealabil al administratorului insolvenței* (f. d. 79 – 80, vol. III).

Prin urmare, administratorul debitorului SRL „Ilnstal” V. Leahu, la data de 28 decembrie 2011, nu mai era în drept să încheie careva tranzacții ce vizau bunurile materiale ale SRL „Ilnstal” fără acordul administratorului insolvenței, desemnat de către instanța de insolvență.

În confirmarea nulității absolute a contractului nr. I/W/P din 28 decembrie 2011 de preluare a datoriilor încheiat între SRL „Ilnstal”, SRL „We Trade” și SRL „Promagroproduct” vine și faptul că hotărârea de intentare a procesului de

insolvabilitate a fost publicată în Monitorul Oficial la 25 martie 2011, prin urmare se prezumă că la data încheierii contractului menționat părțile contractului cunoșteau despre faptul că SRL „Ilnstal” se afla în proces de insolvabilitate.

Pe cale de consecință, se va reține și faptul că după depunerea cererii de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, recurentul SRL „We Trade”, la 20 ianuarie 2016, a depus în adresa Curții Supreme de Justiție un demers cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare cu SRL „Ilnstal”, care a fost respins însă prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit din 10 februarie 2016 (f. d. 228 – 229, 234-239), circumstanță ce în mod direct indică la recunoașterea de către SRL „We Trade” a datoriei față de SRL „We Trade”.

Instanța de recurs respinge ca lipsită de suport și critica recurentului precum că judecătorul Maria Moraru nu era în drept să examineze pricina dată, deoarece aceasta a participat și la examinarea recursului declarat de SRL „We Trade” împotriva încheierii de strămutare emisă de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, astfel adjudecându-și cauza dată.

Or, participarea judecătorului Maria Moraru la examinarea recursului declarat de către SRL „We Trade” împotriva încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2014 prin care a fost strămutată pricina civilă la acțiunea SRL „Ilnstal” împotriva SRL „We Trade” privind restituirea datoriei la Curtea de Apel Chișinău, nu se include în prevederile art. 49 CPC, care reglementează inadmisibilitatea participării repetate a judecătorului la judecarea aceleiași pricini, la caz fiind în prezența unui incident de procedură, deoarece judecătorul nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei.

La fel, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului nici invocarea recurentului precum că cauza a fost examinată de către un judecător ce nu era în drept să judece pricina, deoarece creditorul SRL „Agrika” la 20 noiembrie 2015 a înaintat judecătorului Maria Moraru cerere de recuzare care urma a fi examinată la 24 noiembrie 2015, pe când hotărârea contestată a fost emisă la 23 noiembrie 2015.

Asta deoarece cererea de recuzare a fost înaintată de SRL „Agrika” în procesul de insolvabilitate și nu în prezenta cauză, la care societatea dată nici nu este parte.

Mai mult ca atât, materialele pricinii denotă că în pricina dată, cerere de recuzare judecătorului Maria Moraru a fost înaintată de SRL „We Trade”, care prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2015 a fost respinsă (f. d. 174-176 vol. III).

Distinct de cele menționate mai sus, având în susținere jurisprudența CEDO și anume cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs în sensul celor descrise.

Sub acest aspect, se constată a fi întemeiată concluzia instanței de insolabilitate cu privire la admiterea cererii SRL „Iinstal” cu privire la validarea popririi, fiind cert că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs sunt lipsite de suport probant, fapt ce dictează respingerea recursului și menținerea hotărârii contestate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „We Trade”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Iinstal” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „We Trade” cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu